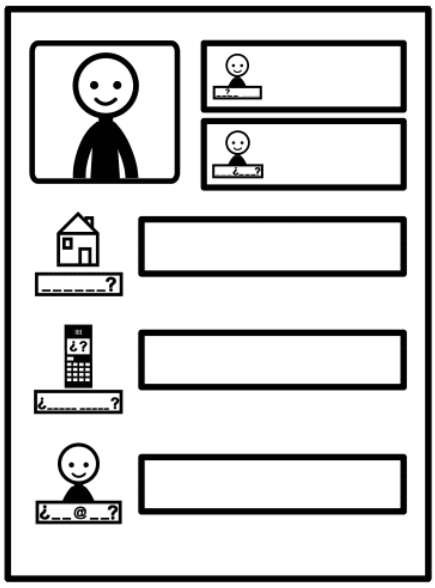

Individualus planas

Individualus planas

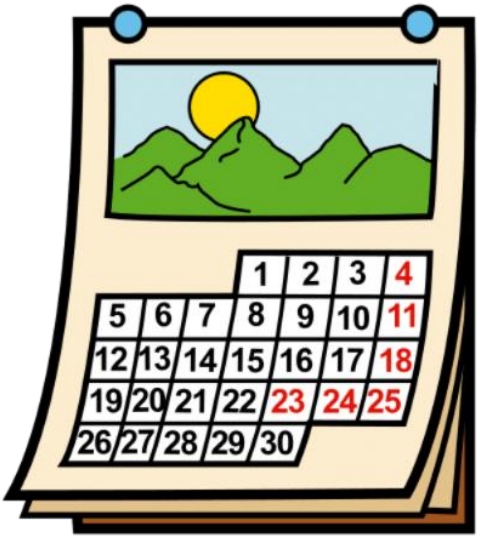
Individualus planas yra dokumentas.
Individualus reiškia skirtas vienam žmogui.
Šiame dokumente yra
daug informacijos apie žmogų.
Toliau šiame tekste individualų planą
vadinsime **planu**.

Plane kartu su gyventoju parašome:

- Ką gyventojas nori veikti?
- Kokios pagalbos gyventojui reikia?
- Kaip padėti gyventojui jaustis gerai?
- Ką gyventojas moka daryti?

Kiekvienas gyventojas:

- Turi savo planą.
- Kartu su darbuotojais
  rašo savo planą.

Kai žmogus atvyksta gyventi į įstaigą,
reikia parašyti planą gyventojui.
Planą gyventojui rašo darbuotojai
kartu su pačiu gyventoju.
Planą reikia parašyti per 2 mėnesius.

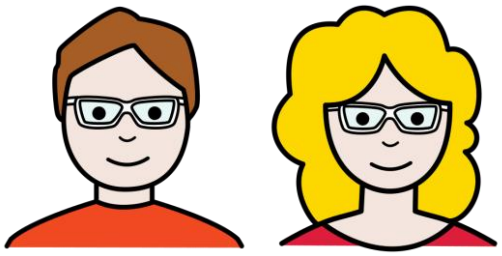
Po 6 mėnesių galime planą peržiūrėti.
Kartais planą galime peržiūrėti ir anksčiau.
Planą reikia peržiūrėti, jei:

- Pasikeitė gyventojo sveikata.
- Gyventojas nori mokytis
  arba veikti kažką kito.
- Gyventojui reikia kitos pagalbos.

Po 1 metų planą įvertiname.
Tai reiškia, kad darbuotojas
susitinka su gyventoju.
Jie kartu perskaito planą.
Tada žiūri, ką plane reikėtų pakeisti,
pavyzdžiui:

- Ką pavyko nuveikti?
- Ką gyventojas nori veikti toliau?

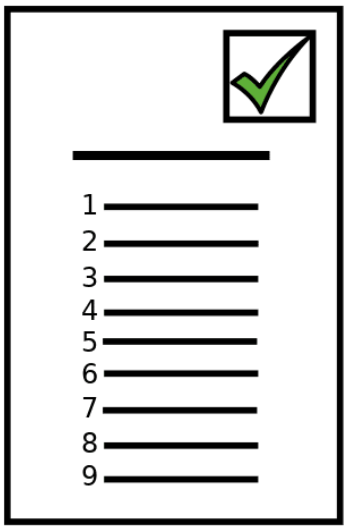

Kai rašome planą,

svarbiausias yra gyventojas.

Todėl:

- Klausiame gyventojo,
  ko jis nori.
- Klausiame gyventojo,
  ko jam reikia.
- Padedame gyventojui
  būti savarankiškam.
- Padedame gyventojui dalyvauti,
  kai yra rašomas planas.
- Rūpinamės, kad gyventojui būtų
  patogu.

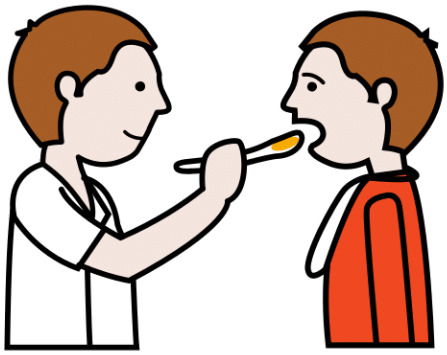

Planą sudaro **trys pagrindinės dalys**:

- Informacija apie gyventoją.
  Pavyzdžiui, gyventojo vardas ir pavardė.
- Planas.
- Priedai.

Priede gali būti:

- Parašyta, kaip padėti gyventojui būti savaranišku.
- Parašyta, kaip padėti gyventojui gerai gyventi.
- Norų knyga.
  Tai yra knyga,
  kurioje parašyta, ko nori gyventojas.
- Slaugos planas.
  Slauga yra tada,
  kai darbuotojai rūpinasi gyventoju.
  Pavyzdžiui, padeda gyventojui nusiprausti arba pavalgyti.
- Informacija apie
  gyventojo jausmus ir elgesį.

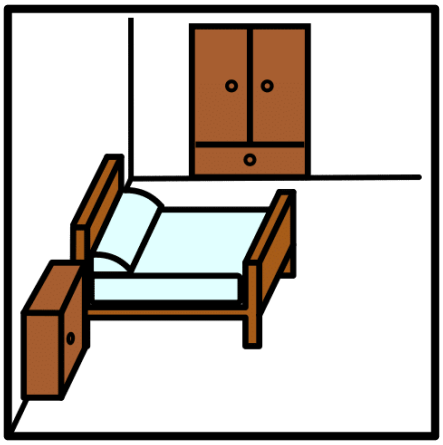

Kai žmogus atvyksta į įstaigą,
darbuotojai stebi:

- Kokios pagalbos žmogui reikia.
- Ką žmogus moka.

Tada darbuotojas įvertina,
ką žmogus gali padaryti pats.

Vėliau socialinis darbuotojas
susitinka su gyventoju.
Jeigu reikia, susitikime dalyvauja
gyventojo artimieji arba kiti darbuotojai.

Susitikimas vyksta ten,
kur patogu gyventojui.
Patogi vieta gali būti:

- gyventojo kambarys,
- darbuotojo kabinetas,
- kiemas.

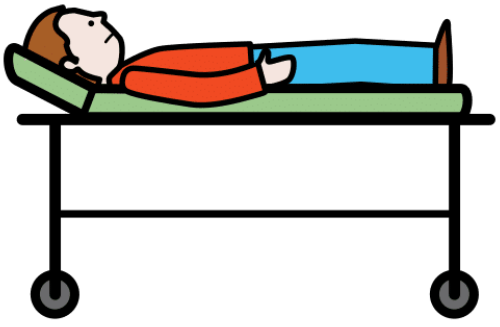
Susitikimo metu darbuotojas
klausia gyventojo:

- Ko gyventojas nori?
- Ką gyventojas gali padaryti pats?
- Ką gyventojas mėgsta?
- Kokį tikslą gyventojas nori pasiekti?
- Kada gyventojui reikia pagalbos?

Gyventojas gali:

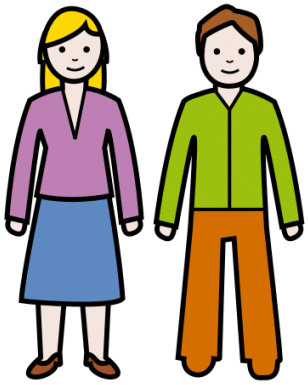
- Pasakyti, ką galvoja.
- Parodyti paveikslėliais, ką galvoja.
- Parodyti ženklais, ką galvoja.
- Parodyti gestais, ką galvoja.

Jeigu gyventojui sunku atsakyti,
jam padeda darbuotojai arba artimieji.
Jeigu gyventojas negali pasakyti ar parodyti,
darbuotojai jį stebi.
Darbuotojai stebi:

- Kaip gyventojas elgiasi?
- Kaip gyventojas jaučiasi?
- Ką gyventojas daro?

Gyventojas gali pats rašyti savo planą.
Jeigu gyventojui sunku pačiam rašyti,
tada jam padeda darbuotojas.

Už plano rašymą yra atsakingi:

- pats gyventojas,
- socialinis darbuotojas,
- kiti darbuotojai,
- gyventojo artimieji.

Kai planas yra parašytas,
tada darbuotojai vertina:

- Kaip gyventojui sekėsi
  rašyti savo planą?
- Ar gyventojas gali planą rengti pats?

Vertinimą darbuotojai atlieka
1 kartą per metus.

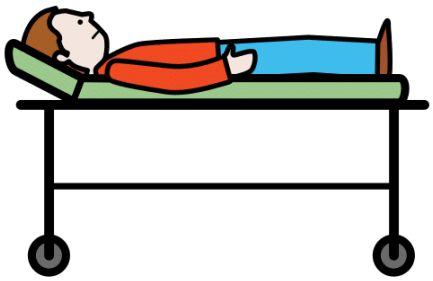
Socialinis darbuotojas vertina
gyventojo dalyvavimą pagal 3 lygius:

- 1 lygis. Savarankiškas.
  Tai reiškia, kad gyventojas gali
  pats rašyti savo planą.
  Jis gali pats atsakyti į visus klausimus.

- 2 lygis. Iš dalies savarankiškas.
  Tai reiškia, kad gyventojas
  negali plano rašyti vienas.
  Kartais jam reikia kitų žmonių pagalbos.
  Pavyzdžiui, darbuotojų pagalbos.
  Kiti žmonės gyventojui gali padėti
  atsakyti į klausimus.

- 3 lygis. Nesavarankiškas.
  Tai reiškia, kad gyventojas
  negali plano rašyti pats.
  Jis negali pasakyti ar parodyti,
  ko jam reikia.
  Tada gyventoją stebi darbuotojai.
  Jie nusprendžia,
  ko gyventojui gali reikėti.

Tekstą lengvai suprantama kalba parengė

Tekstą lengvai suprantama kalba redagavo Miglė Baltrūnaitė, Inga Daraškienė.

Tekstą vertino Ernesta Protasova.

Teksto vertinimą koordinavo Daiva Ivanauskaitė.

Iliustracijų šaltinis:

- https://arasaac.org/

© European Easy-to-Read Logo: Inclusion Europe.

Europos lengvai suprantamos kalbos simbolis.

Daugiau informacijos rasite čia:

www.inclusion-europe.eu/easy-to-read

